

HUUMORIBALL

tasid külalisesinejad ja nende etteastetest kujunes balli nael. Priit Aimla ja Jüri Aarma ise nimetasid esinemist süütuks vahepalaks, st. rääkisid tõsistest asjadest, nähtuna läbi nalja kirevate prillide. Veel teinegi publiku naerutaja oli ballikorraldajate varuks — ansambel «Kuldne Trio» oma uute ja vanade naljadega. Viimase loona esitasid nad pühaliku laulu Virumaast. Korduvate tagasiplaksutamiste peale lasid pillimehed teatada, et pärast isamaad ei saa enam millestki laulda. Siiski esitasid

nad oma fosforiidilaulu veel kord ja balli põhikava oligi läbi. Aina kitsamaks jäävas fuajees järgnes tants tantsule.

Balliüllatuseks oli Anu Presjärv Doris Kareva luuletustega. Üllatus ise aga ei sobinud meeleoluga, mille löid eespool esinejad, ja nii läksid luulehetked publikust pisut mööda.

Üliõpilaspäevade lõputüritusena oli ball igati omal kohal, suur pidu suurele rahvahulgale.

JAANO MARTIN OTS

